

ŐRIZD MEG A NYUGALOM NAPJÁT
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. FEBRUÁR 14.)

Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon.

Tükör: Zsolt 31,20. v.
Lekció: 2Móz 20,8-11. v.
Textus: 5Móz 5,12-15. v.
Énekek: 24/1; 489/1-4; 226/2; 292/7; 230/1-5;

OLVASMÁNY: Mózes 2. könyve 20. rész 8-11. verse: „Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt! Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! De a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az ÚR a nyugalom napját.”

Igehirdetés előtti imádság:

Mennyei Atyánk! A te áldott, hűséges szereteted gondoskodott arról, hogy ma is megjelenhessünk előtted, és a nyugalom napján istentiszteletet tarthassunk. Jóságod jele, hogy megtartottál az elmúlt héten, és megtartottad számunkra szereteteinket is. Nem vagyunk jobbak azoknál, akiknek a hét szenvedést, békétlenséget, válást, szakítást hozott. Könyörülj, kérünk minden szenvedőn, hogy békességet és reménységet találhasson Nálad. Urunk, hisszük, hogy a te törvényed az élet és a békesség törvénye. Add nekünk, kérünk, Szentlelked által a békességedet! Írd szívünkbe Igédet, akaratodat, hogy az éltető módon átjárja testünket-lelkünket. Ne legyen már bennünk semmi, amit nem te irányítasz, és nem a te igazságod határoz meg. Szentlelked tisztítson meg mindentől, ami akadályoz abban, hogy hittel és nyitott lélekkel hallgassuk akaratodat. Bocsásd meg, amikor kettősségben élünk, mert más az, amit hittel vallunk, és más az, amit megélünk. Szüntesd meg bennünk ezt a kettősséget az Úr Jézus Krisztusért! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Mózes 5. könyve 5. rész 12-15. verse:

„Tartsd meg a nyugalom napját, és szenteld meg azt, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR. Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! De a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak a nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se ökröd, se szamarad és semmiféle állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Hadd pihenjen szolgád és szolgálód hozzád hasonlóan! Emlékezzél arra, hogy szolga voltál Egyiptomban, de kihozott onnan Istened, az ÚR, erős kézzel és kinyújtott karral. Ezért parancsolta neked Istened, az ÚR, hogy tartsd meg a nyugalom napját.”

Szeretett Testvéreim!

Az elmúlt év januárjában a Tízparancsolat első kőtáblájának, az első négy parancsolatnak a magyarázatával kezdtük az esztendő az istentiszteleteinken. Az ún. első kőtábla parancsolatai az élő Istennel való kapcsolat parancsolatait tartalmazta. Ne legyen más istened rajtam kívül. Ne alkoss magadnak istenképeket. Ne vedd fel szádra hiábavaló módon Isten nevét. Szenteld meg a nyugalom napját.

Akkor az volt a tervem, hogy néhány hét szünet után a Tízparancsolat második kőtábláját, azaz az emberekkel való kapcsolat parancsolatait fogom Isten segítségével hétről hétre magyarázni. De a járvány közbeszólt. Hetek óta tervezgettem, hogy majd a böjti időszakban, a hat böjti vasárnapon folytatom a Tízparancsolat magyarázatát. Ezekből a parancsolatokból ugyanis azt láthatjuk, hogy a Teremtő és Szabadító Isten hogyan szeretné az életünket, egyáltalán az emberi életet békeességben, szeretetben, igazságban vezetni és megtartani.

A Tízparancsolat, amelynek rendelkezéseit sokan régen elavult törvényeknek tartják, valójában Isten örök ajándéka számunkra a bűntől megrontott világban.

Istennek olyan parancsai, útmutatásai ezek, amelyek az életet segítik, a békeességet szolgálják, élhetővé teszik a közösség életét. Akármilyen régiak is, ma is előre mutatnak, keretet adnak az életnek. De csak akkor tudják számunkra betölteni a rendeltetésüket, ha soha nem feledkezünk el arról, hogy az az Isten rendelte ezeket, aki szeret minket, jót akar nekünk. Aki bűntől, kárhozattól, pusztulástól szabadít Istenünk. Aki annyira jó hozzánk, hogy Fiát is feláldozta értünk, mert minden áron ki akart szabadítani minket a kárhozat, a halál, a gonosz fogságából. A Tízparancsolat annak a végtelenül jóságos Isten útmutatása az életre, Aki szent és örök Isten, menny és föld ura. Akinek joga van rendelkezéseket adni, és hatalma van azokat számon kérni rajtunk. Mégis, nem a büntetés a célja, nem a számon kérés a célja, hanem az élet segítése.

Az ószövetségi választott népnek így mutatkozott be a Tízparancsolat bevezetésekor: Én az ÚR vagyok a te szabadítód. Aki jót tettem veled. Úgy ismerhettél meg, mint aki könyörült rajtad. Segített neked. Megszabadított. Tudhatod, hogy nem akarok rosszat neked. Ezért tartsd meg a parancsolataimat. Ezért engedelmeskedj nekem. Ezért járj azon az úton, amit mutatok neked.

Jézus Krisztus, aki az örök haláltól, a kárhozattól szabadított meg minket, nem azért jött, hogy az Isten törvényét érvénytelenné tegye, hanem hogy betöltsen. Nem is gondolkodhatunk erről másként, hiszen ő a Fiú, aki egy az Atyával. Istenkáromlás lenne azt gondolni, hogy az Úr Jézus Krisztus felülbírálta volna az Atya parancsolatait, és hatályon kívül helyezte volna azokat. Ő azért jött, hogy megmutassa a parancsolatok valódi értelmét, amit mi emberek olyan könnyen félre tudunk magyarázni.

Jézus Krisztus földi életének idején az egyik legtöbbet emlegetett parancsolat a szombat, a nyugalomnap törvénye volt. Ennek háttérében az ószövetségi próféták figyelmeztetése is állt: Volt idő, amikor a nyugalom napjával látványosan nem törődött Isten népe. Ezért a prófétai figyelmeztetések elsősorban arról szóltak. Később azonban átesett a nép a ló túlsó oldalára: A szombat, a nyugalomnap törvényét különösen is kiemelték, és görcsös szabályokat hoztak rá, hogyan kell azt megtar-

tani. A héten a Bibliaolvasó Kalauz szerint olvasva az Újszövetséget, a vakon született férfi meggyógyításáról olvastunk. Izrael népe kegyeseinek az volt a legnagyobb baja ezzel, hogy Jézus szombaton egy kis sarat készített, tehát dolgozott, és nemcsak gyógyított, hanem teljesen meggyógyította a vakon született embert. Mivel ezt a nyugalom napján tette, azt mondták róla: nem lehet Istentől való, mert megtörte a szombatot. (János evangéliuma 9. rész)

Pedig Isten a szombat törvényét, a nyugalom törvényét éppen azért adta, hogy Istennel és emberekkel békességre jussunk hétről hétre. Hogy együtt legyünk Istennel és együtt legyünk a családdal. Hogy helyére kerüljenek a dolgaink. Hogy reménységünk hétről hétre megújuljon. Ebbe tökéletesen belefér, ehhez teljesen hozzátartozik a vakon született meggyógyítása. Mert a szombat lett az emberért és nem az ember lett a szombatért. (Mk 2, 27)

Minden korszaknak megvan a maga jellegzetes bűne a társadalomban is, az egyházban is. A Sátán mindig elülteti a békétlenség, az istenkáromlás, a bűn, a szenvedés magvait. S minél jobban elfordulunk Istentől, annál inkább kiszolgáltatottak vagyunk a Sátán munkájának.

Közben pedig a Sátán arról is gondoskodik, hogy magunkat jó embereknek gondolhassuk, mert bizonyos dolgokra nagy hangsúlyt fektetünk, amire más korokban nem tettek olyan hangsúlyt. Egyes isteni parancsokat megtartunk, miközben a többit figyelmen kívül hagyjuk.

A mi korunkban és társadalmunkban a szabadság, az önrendelkezés joga a vezető gondolat, amiben sok igazság van. Sok bűn és gonoszság gyötrelme hozta felszínre, állítottak központba ezeket az értékeket. Azonban, ha csak ezekre figyelünk, akkor ugyanúgy félresiklik a társadalom élete, mint amikor más értékeket emeltek ki eleink, anélkül, hogy a többire odafigyeltek volna.

Azért kell figyelniük a Tízparancsolatra, és arra, ahogyan azt Jézus Krisztus magyarázta, mert megőriz attól, hogy csak egyes törvényekre, az élet egy-egy részletére figyeljünk, a többit pedig figyelmen kívül hagyva újabb és újabb szenvedést zúdítsunk magunkra és a világra.

Amikor Isten segítségét kérve és remélve, folytatjuk a Tízparancsolat magyarázatát, a második kőtábla parancsaira hangolódást hadd segítse az, hogy egy év után még egyszer megnézzük a negyedik parancsolatot.

Ma hallottuk ezt a Mózes 2. és 5. könyvéből is. Elsősorban azt szokták kiemelni, hogy a negyedik parancsolat magyarázata különböző: Mózes második könyvében az indoklás az: Isten is megnyugodott a hetedik napon, ezért semmi dolgot ne tégy azon.

Mózes 5. könyvében az indoklás az: adj lehetőséget a pihenésre, a nyugalomra a szolgálóidnak és a jószágaidnak is.

Van azonban ezek mellett egy másik jelentős különbség is, mindjárt a bevezetésben. Mózes második könyvében így kezdődik: Emlékezz meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt. Mózes 5. könyvében pedig: Tartsd meg a nyugalom napját és szenteld meg azt.

Szenteld meg, azaz szánd oda Istennek, hogy legyen időd, erőd Isten dolgaival foglalkozni különösen is.

Emlékezz meg, tartsd meg ezért a nyugalom napját.

Emlékezz meg a nyugalom napjáról: Azt jelenti ez, hogy úgy éld a mindennapi életed, hogy előre és mindig számolsz a nyugalom napjával, és azzal a nyugalommal, békességgel, renddel, amit Isten készített. Emlékezz meg a nyugalom napjáról, azaz számolj vele, hogy mindazt, amit teszel, azzal oda fogsz állni Isten színe elé.

Úgy éld az életed, úgy végezd minden munkádat, hogy tudod: oda fogsz állni mindezzel Isten színe elé: Nemcsak a nyugalom napját kell tehát megszentelned, hanem úgy kell élned, hogy amit hétköznap teszel, azzal ne kelljen szégyenkezned a nyugalom napján sem, Isten színe előtt sem.

Másrészről éld azzal a reménységgel az életed, hogy lesz az életedben nyugalom, helyére kerül minden Isten színe előtt. Ő áld meg és ő próbál meg, ezért elégedj meg azzal, amid van, és fogadd el alázattal kezéből azt, amit éppen most rendelt. Lesz nyugalom, ezért Isten előtt öntsd ki a szíved, amikor nincs, amikor szükséglet látsz, és tőle kérd el mindazt, amire szükséged van a földi életben. Emlékezz meg a nyugalom napjáról, ezért minden nap gondolj a Teremtődre, Megváltódra, Szabadítódra.

Örömben és bánatban. Szükségben és jólétben. Boldog és boldogtalan időszakokban. Egészségben és betegségben. A munka terhe közben is és a munkanélküliség nyomorúsága közben is.

Gondolj a nyugalom napjára, amikor az életedet tervezed. Amikor a programjaidat szervezed. Amikor a családod életét szervezed: Legyen részük nekik is az Istentől rendelt nyugalomban. És az istentiszteletben is.

Szervezd előre úgy a munkádat, életedet, hogy meg lehessen tartani a nyugalom napját. Neked is, a környezetednek is, a családnak is. Gondolj arra, hogy ez Isten akarata. És ne a pihenésért, hanem az Üdvözítő Krisztusunkért emlékezz meg a nyugalom napjáról.

Ha pedig a kényszer úgy hozza, hogy a nyugalom napján kell dolgozni, mert ilyen a beosztás, legyen egy másik nap, amit nyugalom napjaként odaszánsz az Istennek. Mert ezt kívánja az örökkévaló Isten.

Emlékezz meg a nyugalom napjáról, mert nem te tartod meg magadat, hanem Isten tart meg téged. Ezért engedheted ki kezedből a munkát, mert a jövőd záloga nem az, hogy mire jutsz saját erődből, hanem hogy mivel áld meg az Örökkévaló Isten. Ő a hetedik napon megnyugodott minden munkájától, és így adta jelét annak, hogy neked is készít nyugalmat, békességet, ahol helyére kerül az élet.

Így emlékezz meg hétről hétre, hogy mindazt, amivel a bűn beszennyezte életedet, amivel beszennyezett a körülötted élő világ, lemossa rólunk Jézus Krisztus vére. Megtisztít attól Jézus Krisztus szent áldozata. Nem kell a bűntől beszennyezett életet élned, és nem kell azt a hétről továbbvinned, mert Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. (1Jn 1,7)

Ezáltal is újra és újra szabadságot, nyugalmat ad az Isten.

De ne csak gondolj a nyugalom napjára, hanem tartsd is meg azt! Szó szerint: Őrizd meg a nyugalom napját, vigyázz rá, becsüld meg!

A Mindenható Isten a te Istened. Szent Isten ő, aki mindeneket teremtett, és akinek minden ember kedves!

Úgy éld az életed, hogy nyugalmat adhass másnak is. Legyen életed része a tapintat, a figyelmesség, a másik gondjának felvétele. Őrizd meg a nyugalom napját, hogy másnak is nyugalma lehessen, hogy családdal ünnepelj.

Egyrészt pihenhessen az is, aki téged szolgál és kiszolgál. Pihenhessenek az állatok is, hiszen Isten teremtményei ők is. Istennek rájuk is gondja van.

Mennyi áldás származna ebből azok számára, akiknek most azért kell vásárnap dolgozni, mert a többiek nem akarnak hétköznapi előre gondolni a nyugalom napjára! Gondoljunk csak a vásárnap is nyitva tartó üzletekre! Pedig lehet élni úgy, hogy másokra is előre gondolunk. Csak szeretni kell hozzá mindenekelőtt az Istent, és embertársainkat is! Gondoljunk bele, hogy mennyire ellentmondásos: Hirdetik a vásárlás szabadságát, de ennek ára az, hogy az eladóknak nem adjuk meg a nyugalom napja szabadságát. Annak idején, amikor a kormány törvénybe hozta a vásárnap boltzárat, nem egy eladótól hallottam, hogy mennyire jó, hogy így ő is a családjával töltheti majd a vásárnapot. A népünk sokaktól veszi el a családdal töltött nyugalom napja lehetőségét, saját önzése miatt.

Éld úgy az életed, hogy nyugalma lehessen másnak is! Mert én, az ÚR vagyok a te Istened!

Ehhez pedig az kell, hogy emlékezz meg arról: Rabszolga voltál Egyiptomban. Ne feledd el, milyen keserves volt az neked. Ezért ne tedd kiszolgáltatottá a másik embert. Ezt az Úr Jézus Krisztus így erősítette meg: „Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták.” (Máté 7,12)

A nyugalom napjának törvénye megőrizz attól, hogy állandóan a munka hajszoltságában éljen ez a világ, és megőrizz attól is, hogy embertelenül kihasználjuk embertársunkat, és kiszipolyozzuk a teremtett világot.

A nyugalom napjának törvényével együtt el tudjuk fogadni Isten Igéjét: „Ne legyetek pénzsóvárok, éréjétek be azzal, amitek van, mert ő mondta: „Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged.” (Zsid 13,5)

De a nyugalom napjának törvénye felelősséget is ró ránk, hiszen nemcsak nekünk akar Isten nyugalmat adni, hanem az egész teremtett világnak. Őrizd a teremtett világot!

A nyugalom napjának törvénye híd az első és a második kőtábla között. Arra emlékeztet, hogy lehetetlen az emberekkel való kapcsolat törvényeit bölcsen és jól megtartani az Istennel való kapcsolat nélkül.

Nem lehet kivenni sem Isten szeretetét, sem Isten szentségét kivenni az élet szabályai közül úgy, hogy ne sérülne vele együtt az egész élet, az egész társadalom.

De bárhol kezdjük megtartani Isten törvényét, azzal el kezd gyógyulni az életünk és a közösség élete, és egyre inkább arra indít, hogy Isten minden törvényét megtartsuk, mert abban van az élet és a béke.

Emlékezzél, gondold a nyugalom napjára, őrizd meg, tartsd meg azt. Szánd oda Istennek, azaz szenteld meg. Általa Isten békességet teremt az életedben, és békességet teremt mások életében, az egész világ életében!

Ez Isten akarata Jézus Krisztus által! Ámen

Urunk, Mennyei Atyánk! Meg kell vallanunk, hogy hajlamosak vagyunk mi is arra, hogy egyes parancsolataidat megtartjuk úgy, hogy másokról pedig szívesen elfeledkezünk. Mi is hajlamosak vagyunk arra, hogy önmagunkat igazoljuk előtted, egy-egy parancsolatra való odafigyeléssel. Megnyugtatjuk magunkat, hogy hűségesek vagyunk hozzád, mert van, amit megtettünk akaratodból.

Közben pedig tele van az életünk olyan gondolatokkal, cselekedetekkel, mulasztásokkal, amelyekkel sok más parancsolatodat áthágjuk.

Csak Te tudod, a bűnnek milyen mélysége van az életünkben, ahová nem akarjuk beengedni a Te szent, megtisztító, megvilágosító kegyelmedet.

Hányszor áthágjuk parancsaidat! És nem akarjuk komolyan venni, hogy ezzel a tőled kapott életet rontjuk meg!

Köszönjük, hogy még mindig irgalmas vagy hozzánk, Jézus Krisztus áldozatáért! Kérünk, segíts meg, hogy hálából Urunk nagy kegyelméért tudjuk szentnek tartani a Te törvényedet, és tudjuk megtartani a Te akaratodat!

Hálát adunk azokért, Urunk, akik házasságban élhetnek, családjuk körében tölthetik mindennapjaikat! Könyörgünk a házasságokért és családi közösségekért, hogy a Te megszentelő kegyelmed száműzzön azokból minden bűnt és hiábavalóságot. Jóságod, igazságod és szereteted erősítse meg a kapcsolatokat és közösségeket, ott is, ahol most békétlenség és széthúzás van.

Őrizd meg a házaspárokat a hűtlenség és elhidegülés nyomorúságától, különösen most, a járvány feszültséget, félelmet gerjesztő időszakában.

Imádkozunk az egyedülállókért, a társ után vágyakozókért vagy a házastársukat, párjukat siratókért.

Imádkozunk azokért a nőkért és férfiakért, gyermekekért, akik bántalmazó kapcsolatban élnek. Kérünk, adj nekik gyógyító türelmet, ha arra van szükség, vagy bátor fellépést, észrevehető segítségért kiáltást, ha arra van szükségük.

Könyörgünk a kórházban levőkért és az otthonukban betegeskedőkért. Könyörgünk az erőtlenek gyógyulásáért, a hosszú ideje betegeskedők megerősödéséért. Imádkozunk azokért, akiknek ma is munkában kell állniuk, és nem lehetnek együtt szeretteikkel. Adj nekik is megpihenést és megbékélést.

Imádkozunk népünk és egyházunk vezetőiért, hogy istenfélelemben, alázatban és a rájuk bízottak iránti hűségben végezzék munkájukat. Add, hogy áldássá legyenek, de ne engedd, hogy megnyomorítsák, tönkretegyék a rájuk bízottak életét. Hozz, kérünk szabadulást a járványtól a mi hazánkban, népünk körében és szerete a világon! Ámen

„Maga a béke Ura adjon nektek mindig, minden körülmények között békeséget. (...) A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal! (2Thessz 3,16a + 18.)”